

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena na
teritoriji bivše Jugoslavije od
1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 8. april 2010.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 8. aprila 2010.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

ODLUKA PO ZAHTJEVU ZA OBUSTAVU SUDSKOG POSTUPKA

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Imenovani branilac

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Zahtjevu za obustavu sudskog postupka: kršenje pravila tereta dokazivanja i pretpostavke nevinosti", koji je optuženi podnio 1. aprila 2010. (dalje u tekstu: Zahtjev) i ovim donosi odluku u vezi s tim.

1. Optuženi u Zahtjevu traži od Pretresnog vijeća da obustavi sudski postupak čiji je nastavak zakazan za 13. april 2010., na osnovu toga što je kumulativno dejstvo odluka Vijeća u vezi s prihvatanjem dokaza i formalnim primanjem na znanje činjenica o kojima je već presuđeno, na osnovu pravila 92*bis*, odnosno 94(B) Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik), već dovelo do nepravilnosti ovog suđenja.

2. Tužilaštvo (dalje u tekstu: tužilac) je 7. aprila 2010. dostavilo svoj "Odgovor na Zahtjev za obustavu postupka" (dalje u tekstu: Odgovor), u kom se protivi Zahtjevu. Tužilac tvrdi da je optuženi već iznio Pretresnom vijeću tvrdnju da je kumulativno dejstvo odluka u vezi s formalnim primanjem na znanje činjenica o kojima je već presuđeno i prihvatanjem dokaza na osnovu pravila 92*bis* dovelo do kršenja njegovog prava na pravično suđenje i da je Pretresno vijeće odbacilo tu tvrdnju. Tužilac takođe izjavljuje da je primjena pravnog instituta obustave sudskog postupka predviđena samo u izuzetnim slučajevima u kojima dođe do teškog kršenja ljudskih prava što ovdje nije slučaj. On zaključuje da ne bi bilo razumno očekivati da Zahtjev bude prihvaćen i traži da on bude odbačen kao obijesan i maliciozan podnesak.

3. Pretresno vijeće napominje da optuženi, po svemu sudeći, traži trajnu obustavu sudskog postupka, a ne samo njegovo privremeno odgađanje do neke daljnje odluke Pretresnog ili Žalbenog vijeća. Njegov argument je stoga sličan onome koji je iznio u svom podnesku kojim osporava nadležnost na osnovu tvrdnje o sporazumu sa Holbrookeom, u kojem se pozvao na povredu postupka u nastojanju da potkrijepi argument da se Međunarodni sud treba odreći vršenja nadležnosti u njegovom predmetu, i u njegovom ranijem Zahtjevu za odbacivanje zbog zloupotrebe postupka.¹ U vezi s oba ta podneska, Pretresno vijeće je konstatovalo da optuženi nije pokazao da je došlo do zloupotrebe postupka a, u vezi s prvim podneskom, Žalbena vijeće je kasnije konstatovalo da, čak i kada bi

¹ Zahtjev u vezi sa sporazumom sa Holbrookeom, 25. maj 2009.; Zahtjev za odbacivanje zbog zloupotrebe postupka, 14. april 2009.

činjenične tvrdnje optuženog bile dokazane, one ne bi pokrenule primjenu doktrine povrede postupka koja bi opravdavala obustavu sudskog postupka protiv njega.²

4. Nesumnjivo je da sudsko vijeće ima ovlaštenje da obustavi sudski postupak u nekom predmetu ukoliko su okolnosti takve da je pravično suđenje optuženom nemoguće. Pravo na pravično suđenje je fundamentalno pravo i Pretresno vijeće je dužno da obezbijedi njegovu zaštitu. Međutim, tužilac ispravno primjećuje da sudska praksa u vezi s trajnim obustavama sudskog postupka propisuje da se mora utvrditi da je došlo do teškog kršenja ljudskih prava koje opravdava tako drastičnu mjeru.³ Pretresno vijeće bi se stoga trebalo uvjeriti da (1) odluka u vezi s formalnim primanjem na znanje činjenica o kojima je već presuđeno i odluka u vezi s prihvatanjem određenih dokaza na osnovu pravila *92bis*, uzete zajedno, dovode do kršenja prava optuženog na pravično suđenje, i (2) da je to kršenje tako flagrantno da bi vijeće trebalo obustaviti sudski postupak.

5. Kako je napomenuo tužilac, Pretresno vijeće je već razmotrilo i odbacilo tvrdnje optuženog koje se odnose na kumulativno dejstvo odluke u vezi s formalnim primanjem na znanje činjenica o kojima je već presuđeno i one u vezi s prihvatanjem dokaza na osnovu pravila *92bis*.⁴ Vijeće smatra da nije ubjedljiva nijedna tvrdnja optuženog u Zahtjevu u vezi s dejstvom formalnog primanja na znanje činjenica o kojima je već presuđeno i prihvatanja dokaza na osnovu pravila *92bis*, bilo zasebno bilo kumulativno, i kako u apstraktnim tako i u konkretnim okolnostima dosadašnjih odluka Pretresnog vijeća na osnovu pravila *92bis* i *94(B)*. Zaista, u tim odlukama, i drugim koje se tiču primjene pravila *92quater* i formalnog primanja na znanje dokumentarnih dokaza, Pretresno vijeće je preduzelo sve napore da obezbijedi da prava optuženog na pravično suđenje budu zaštićena. Optuženi u Zahtjevu samo ponavlja argumente koje je već iznio Pretresnom vijeću i, pored toga, poziva se na jedan naučni rad koji se kritički odnosi prema primjeni tih odredbi na Međunarodnom sudu.

² Odluka po zahtjevu optuženog u vezi sa sporazumom s Holbrookeom, 8. juli 2009.; Odluka po zahtjevu za odbacivanje zbog zloupotrebe postupka, 12. maj 2009.; Odluka po Karadžićevoj žalbi na Odluku Pretresnog vijeća u vezi s navodnim sporazumom sa Holbrookeom, 12. oktobar 2009.

³ Odluka po Karadžićevoj žalbi na Odluku Pretresnog vijeća u vezi s navodnim sporazumom sa Holbrookeom, 12. oktobar 2009., par. 45–47; *Tužilac protiv Nikolića*, predmet br. IT-94-2-AR73, Odluka po interlokutornoj žalbi u vezi sa zakonitošću hapšenja, 5. juni 2003., par. 28–33.

⁴ Odluka po zahtjevu tužioca za uvrštavanje u spis iskaza svjedoka KDZ198 i povezanih dokaznih predmeta na osnovu pravila *92quater*, 20. avgust 2009., par. 10; Odluka po molbi optuženog za odobrenje za ulaganje žalbe na Odluku na osnovu pravila *92quater* (svjedok KDZ198), 31. avgust 2009.; Odluka po drugom zahtjevu tužilaštva za formalno primanje na znanje činjenica o kojima je već presuđenom 9. oktobar 2009., par. 53.

6. Vijeće napominje da su predmeti Evropskog suda za ljudska prava koji se pominju u Zahtjevu u potpunoj saglasnosti sa praksom Međunarodnog suda što se ogleda u tome da sudsko vijeće ne može izreći osuđujuću presudu nekom optuženom isključivo na osnovu iskaza svjedoka koji nije podvrgnut unakrsnom ispitivanju.⁵ Pored toga, optuženi će imati dosta mogućnosti da iznese dokaze kojima pobija one činjenice o kojima je već presuđeno koje su predmet formalnog primanja na znanje. Uprkos tome, on tvrdi da je količina "neprovjerenih dokaza" koji su već prihvaćeni u ovom predmetu tolika da će Vijeće "u odlučujućoj mjeri" morati da zasnuje svoju konačnu odluku na njima.⁶ Vijeće tu tvrdnju odbacuje kao potpuno neutemeljenu. Dok ne bude donesena konačna Presuda u ovom predmetu, strane u postupku mogu samo nagađati koje će dokaze Vijeće prihvatiti, kako će dokazi biti ocijenjeni i koji će se zaključci na osnovu toga izvući. Ukoliko Vijeće ijedan svoj zaključak bude zasnovalo isključivo na iskazu svjedoka koji nije podvrgnut unakrsnom ispitivanju, na optuženom će biti da to pitanje pokrene u žalbi u odgovarajuće vrijeme.

7. Iz navedenih razloga, Vijeće se nije uvjerilo da je došlo do kršenja prava optuženog na pravično suđenje koje bi opravdavalo obustavu sudskog postupka.

Dispozitiv

8. U skladu s tim, Pretresno vijeće, na osnovu članova 20 i 21 Statuta Međunarodnog suda i pravila 54 Pravilnika, ovim **ODBIJA** Zahtjev.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

/potpis na originalu/

sudija O-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 8. aprila 2010.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]

⁵ V. *Tužilac protiv Martića*, predmet br. IT-95-11-A, Presuda, 8. oktobar 2008., fusnota 486.

⁶ Zahtjev, par. 22.